

VASSZÉCSENYI Üzenet

ÖNKORMÁNYZATI LAP

IX. évfolyam

2001. augusztus

8. szám

Augusztus 20. – Szent István király ünnepe

Zsúfolásig megtelt a közösségi ház az ünnepi szentmise után, augusztus 20-án, Szent István király ünnepén. Az ünneplő közönség együtt énekelte el a magyar himnusz, majd Varga Dezső polgármester köszöntötte az egybegyűlteket. A milleniumi év végén megemlékezett Szent István király országépítő munkájáról, majd az elmúlt időszak községi megemlékezéseit számba véve szólt a kormány által adományozott milleniumi zászló lipárti templomban történő átvételéről, a tavaly október 15-i milleniumi megemlékezésről, majd a Császt község helyén felállított kopjafa avatásáról. Végül elmondta, hogy a milleniumi év vasszécsényi lezárásaként, az 1990 óta képviselőként tevékenykedő megválasztottak emlékfát ültetnek a Táncsics Mihály utcában. Ezután felkérte az ünnepség díszvendégét, Dr. Tóth Jenő, volt vasszécsényi plébánost, hogy tartsa meg ünnepi beszédét. Jenő atya elérzékenyülve köszöntötte a megjelenteket. „250 napja vagyok távol híveimtől – mondta, majd visszaemlékezett az elmúlt nehéz időszekekre, a cserkészlet megszervezésére, a közösségi ház építésére, a lipárti templom felújítására. Rövid beszédéből is áradt a bizakodás és a biztatás a következő évezred nehézségeinek leküzdésére.

A Művelődési Ház kultúrcsoportjának műsorát Szemes Alexandra nyitotta meg versmondással, közben a Rozmaring Asszonykórus szép egyházi énekeket énekelt. A gyerekek szépen szavalták Nagy János költő verseit, köztük az aratásról, új kenyérről szólót, melyeket Horváth Attiláné, a Művelődési Ház vezetője tanított be nekik. A közönség tapssal jutalmazta a szép előadást.

A Szózat elhangzása után Varga Dezső polgármester még néhány perc türelemre kérte a jelenlévőket, mert a település lakóinak nevében átadott egy képkeretbe foglalt vasszécsényi címet a volt és jelenlegi képviselőknek: Bertók Tibornak, aki 8 évig volt a község alpolgármestere, Kovácsné Pungor Zsuzsának, Krajczár Zsoltnak, Tóthné Pungor Angélnak, Cserkész Viktornak (Stóger Jenő nem tudott az ünnepségen részt venni, számára külön juttatják el a címet.) A második ciklusban: Márfi József, Virágh Csaba, Horváth József, Pál Lajos, majd Kiss Ferencné, Rátz György, Balázs Imre és Bertók Tiborné kapta meg az ajándékot. (Dr. Németh Árpád halaszhatatlan ügy miatt nem tudott az ünnepségen részt venni.) Ezután Varga Dezső polgármester Szemes Pált kérte, hogy csaknem 40 évi egyházközségi tevékenységének elismeréseként vegye át tőle a községi címer másolatát és ültessen emlékfát a település képviselőivel. Szemes Pál több, mint 10 évig volt az egyházközség világi elnöke és éppen a legnehezebb időszekeben. Az ünnepség – egyben a milleniumi év – az emlékfák elültetésével ért véget.

Ülésezett Vasszécseny község Önkormányzatának képviselő-testülete 2001. július 30-án.

Az ülés 19 órakor kezdődött. Jelen volt: 10 fő

Varga Dezső polgármester köszöntötte a megjelenteket, megállapította a határozatképességet és javaslatára a képviselők elfogadták a napirendi pontokat:

1. Jegyzői eskü.
2. Bikaréti gyalogút áthelyezés és belvízelvezetés.
3. Telekvásárlási kérelmek.
4. Egyebek.

Az új életbe lépő rendelet kapcsán az ország minden jegyzőjének új esküt kell tennie. **Vámos Antal** községünk jegyzője, és a társközségek körjegyzője letette a testület előtt új eskujét, melyben a nemzet és a faluközösség javára ígért áldozatos munkát. A meghatározott pillanatok után a testületi ülés visszatért a normális kerékvágásba.

Varga Dezső polgármester körbeadta a Bikarét rendezési tervét, majd átadta a szót **Balázs Imre** képviselőnek, aki egyben mint a BIT-ÉP Bt. Vezetője, tehát kivitelezőjeként részletesen ismertette a munka költségvetését. A BIT-ÉP Bt. A községnek jelentős kedvezményt adott a munkálatok kivitelezésekor, de a költségek így is meg fogják haladni az előirányzott 200.000 Ft-ot. A Bikaréten egykor átvezető gyalogutat új nyomvonalra kell áthelyezni, közvetlenül a kertek alatt a rézsűn fog végighaladni, aminek következtében a rézsűről lezúduló csapadékvíz egy vízelvezető árokkal kell kiegészíteni. Így az együttes munkálatok összköltsége 443.000 Ft + áfa körül lesz. **Vámos Antal** körjegyző jelezte a testületnek, hogy ezeknek a munkálatoknak a tervezése már az előző ciklusban felmerült, és javasolta, hogy a testület most mindenképp támogassa a munkák elvégzését. **Rátz György** képviselő ezután arról szólt, hogy a járda vagy gyalogút kivitelezése a vízelvezető rendszer kiegészítése nélkül nem megoldható. **Horváth József** képviselő megtekintette korábban már a terepet és arról szólt, hogy Németh Imre kerítése néhol akadályozni fogja a gépi munkát, valamint azt kérdezte, hogy nem lehetne-e az áthelyezett gyalogutat egyben kerékpározásra is alkalmassá tenni, esetleg magát a kerékpárutat itt elvezetni? Végül felajánlotta, hogy a földmunkáknál ingyen és bérmentve a község rendelkezésére áll.

A képviselő-testület 9 igen és 1 ellenszavazat mellett a munkálatok megindítását mellett döntött.

Két telekvásárlási kérelem érkezett a polgármesteri hivatalhoz. **Virág Csaba** képviselő egy Arany János utcai közmű nélküli telekre (2029 m²) adott 800.000 Ft-os vásárlási ajánlatot. Ezen a telken kell levezetni a Gyöngyösház majd az Arany János utcai csapadékvízét. Amennyiben azt fedett csatorna-rendszerrel kell majd, annak várható

költsége 1.000.000 Ft lesz, amennyiben nyitott mederben, úgy **Virág Csaba** eláll a telekvásárlástól.

A képviselő-testület 8 igen, 1 ellenszavazat és 1 tartózkodás mellett támogatta a telek-vásárlást.

A másik önkormányzati közműves telekre, amely a Temető utcában van, (1400 m²) egy 1.100.000 Ft-os vásárlási ajánlat érkezett. Ezt a telket az önkormányzat korábban már többször meghirdette 1.500.000 Ft-ért, sikertelenül. **Horváth József** képviselő realistikusan tartja ma is ezt az árat, de többen azt javasolták, hogy egy középértéket kell kialakítani.

Virág Csaba és Tóthné Pungor Angéla képviselők javaslatára **1.300.000 Ft-ban állapították meg a vételárát 7 igen, 1 tartózkodás és 1 ellenszavazat mellett.** (Egy képviselő közben eltávozott.)

Az egyebek között **Varga Dezső** polgármester jelezte, hogy 100.000 Ft-ért felkérte **Tóth Istvánné** vállalkozót a hivatal belső ellenőrzésére, melyet a testület egyhangúlag elfogadott. Majd örömmel újságolta, hogy nyert az önkormányzat 200.000 Ft-ot egy minisztériumi pályázaton a kultúrház hangosítás-technikájához.

A polgármester készített egy költségvetést, amely 2 hangfalat, 1 mikrofont, 1 mikrofonállványt, egy vezeték nélküli mikrofont, 1 keverőpultot tartalmaz. A testület – egyhangúlag – a pályázati pénzzel együtt összesen 500.000 Ft-ot szavazott meg a kultúrház hangosításához, azzal a kikötéssel, hogy ez a technika az önkormányzati hivatalban lesz raktározva, és átvételi elismervénnyel kikölcsönözhető mind a kultúrház, mind az iskola részére.

Varga Dezső polgármester tájékoztatta a testületet, hogy a lipárti templom megvilágítása 300.000 Ft-ból megoldható lenne. Az áramot a ravatalozó házából fogják vinni és programozható órát építenek be, hogy mikor és mennyit világítsanak a lámpák.

A képviselő-testület 9 igen és 1 ellenszavazattal támogatta a polgármester javaslatát.

Ezt követően a szécsenyi templomhoz vezető „miseút” felújítása került napirendre. Az önkormányzat biztosítja az anyagot 1,2 m széles járda kiépítéséhez, melyet a szécsenyi hívek

fognak társadalmi munkában kivitelezni. Ezt követően az önkormányzat 4 állólámpával fogja az utat megvilágítani.

A testület egyhangúlag támogatta a javaslatot és megbízta a polgármestert, hogy terveztesse meg a világítást.

Varga Dezső polgármester ezután javasolta a testületnek, hogy vásárolja meg a szécsenyi temető melletti kb. 5 méter széles földterületet, a temető majd bővítése céljából. **A testület egyhangúlag támogatta a javaslatot.**

Szintén a szécsenyi temetőhöz kapcsolódott a következő napirendi pont is. A polgármester felvetette, hogy gépkocsi-parkolót kellene kialakítani a temető melletti árok feltöltésével, amely mind a futballmérkőzések, mint a temetések alkalmával már nagyon aktuálissá vált.

A testület egyhangúlag támogatta a javaslatot, amit mindannyian elkerülhetetlen, de szükséges megoldásnak tartanak. A Földhivatalnál tisztázzák az árok tulajdonviszonyát, majd feltöltik mosott kavicssal, ami a csapadék elvezetését biztosítja a területről.

Varga Dezső polgármester a következő napirendi pontban javasolta a millenniumi év záróeseményeként, az augusztus 20-i ünnepséget, amelyre meghívják a rendszerváltás utáni összes korábbi képviselőt, valamint a község díszpolgárait. Az ünnepséget a közösségi házban tartanák, és külön kiemelt eseménye lenne, hogy minden jelenlegi és korábbi képviselő a millennium tiszteletére elűtetne egy facsemetét. A faültetés helyszínére több javaslat is elhangzott, de végül ebben konkrét döntés ezúttal nem született. **Tóthné Pungor Angéla** és **Horváth Bea** felvetette, hogyha a Községi Házban lesz a helyszíne az ünnepségnek, akkor addig mindenképpen el kellene készíteni a plébánia kerítését. Az önkormányzati képviselő-testület már korábban megszavazott erre a célra 150.000 Ft-ot, amelyből meg is vásárolta az önkormányzat a hozzá szükséges anyagokat. **Kiss László** közművesmester társadalmi munkában vállalta a kivitelezést. A testület mindent megtesz annak érdekében, hogy a kerítés augusztus 20-ig elkészüljön.

A falukrónikás

Beszélgetés Benczik Gyulával, a Vas Megyei Levéltár munkatársával, községünk készülő monográfiájának egyik szerkesztőjével.

Kovács Imre ezüstmisési pap, Bertók László tanító után Te vagy a harmadik személy, aki belefogtál a falu krónikájának megírásába. Kovács Imre kutatásai teljesen elvesztek halála után valahol Sashalmon, Bertók László falukrónikája kéziratban van, részleteket közölt belőle korábban az Üzenet. Te milyen szempontok szerint, hogyan fogtál a munkához?

A mai Vasszécseny esetében 4 faluelődről kell beszélni. Sorrendtől függetlenül van Szécseny, Lipárt, Lipárral együtt kell említeni a XVII. században végleg beolvadt Mileket, valamint Császtót, ami pusztaként megélte a XIX. századot. Mind a négy falu régi Gyöngyösmenti középkori település. Ebből nyilvánvaló, hogy itt egy elég színes, változatos korai története van Vasszécsenynek.

Birtokosok szerint is különböztek ezek a faluk, Szécseny mindig földbirtokosi, uradalmi központ volt, még a korai időkben is, ellenben Lipárt a vasvári Káptalan birtoka volt Császtal együtt. Mileken kisnemesek voltak. Itt említhetjük meg, hogy a Káptalan levéltárában őrzik a Mileky család Zsigmond-kori címeres levelét. Érdekességgé meg kell említeni, hogy Szécsenynek egy időben vásártartási joga volt, de elvesztette, és mint tudjuk, ezért is nem lett mezőváros a későbbiekben.

Azért a forrásokkal van néhány probléma. Szécsenyre vonatkozó iratok szanaszét, különböző családi levéltárakban találhatók, a kastélyok

sokszor változó tulajdonosai miatt. Lipárra és Császtóra vonatkozó iratanyag többségében még föltáratlan a Püspöki Levéltárban. Ezért pl. Szécseny anyagát csak az Országos Levéltárban lehet megkutatni.

Nemrégiben Ilon Gáborhoz, a Savaria Múzeum régészeti osztályvezetőjéhez kerültek a falu határában előkerült régészeti szórványleletek, amelyek azt bizonyítják, hogy a község a neolitikumtól kezdve, vagyis 3-4 ezer éve lakott terület. Akkor persze még nem a Gyöngyös partja volt lakott, - azt még valószínű mocsár borította - hanem a községtől déli irányba, a kiser feletti magaslatokat lakták az akkori elődök. A készülő monográfia időben milyen régre nyúlik vissza?

A tervezett kötet épp emiatt is egy többszerzős tanulmánykötet lenne, ezzel szerintem a Vas megyében meghonosodott hagyományt - hogy egy-egy szerző írja meg egy-egy település monográfiáját, történetét, néprajzát stb. - megújítjuk. Ez a hagyomány elképzelhető lenne egy átlag Vas megyei falunál, de Vasszécseny esetében nem. Külön szerzőknek, szakembereknek kellene feldolgozni a kastélyok, templomok, a malmok és a magtár történetét, a gazdag és titokzatos régészeti emlékanyagot, a falu középkorát, a jobbágyság történetét 1848-ig bezárólag, az iskolatörténetet és még számtalan más dolgot.

Amikor tavaly Jenő atya elköltözött a faluból, rengeteg a

faluval kapcsolatos dokumentumot adott át nekem, amit én tovább adtam Pungor Zoltán tanár úrnak. Volt közöttük múlt századi, a faluval kapcsolatos püspöki levél, volt közte rengeteg egyházi vonatkozású irat, dokumentum, valamint az iskolával és a plébániával kapcsolatos iratok. (Ezen utóbbiak valószínű Kis József kanonokúr hagyatékából kerültek Jenő atyához.) Es külön egy nagy doboz fénykép, melyet Jenő atya maga készített a hatvanas évek elején a faluról, a sáros utcákról, házakról, templomokról, iskolákról, keresztekről stb. Találkoztál-e már ezekkel a dokumentumokkal?

Erről még nem értesültem, de utána nézek. A kötet nem állhat meg e kiváló fényképgyűjtemény felhasználása nélkül, a függelékekbe kerülne a táblázatok és lehetőleg életrajzi „mélyinterjúkat” is tartalmazna a végén.

Végül mikorra várható a monográfia elkészülése és kiadása?

A 2001. december 31. semmi esetre sem tartható, épp amiatt, hogy Vasszécseny egy különlegesen gazdag múltú település, sokrétű és szerteágazó munkát igényel, amelyet a kor követelményeinek is eleget téve példaértékűen kell elkészítenünk.

TÓTH CSABA

Gyöngyösparti sétány

Összefogott néhány Lipárt utcai lakos és kitisztította a kertjük alatt a Gyöngyös partját, egy 200 méteres szakaszon, így igazi sétánnyá varázsolva azt.

Nincs többé méteres gaz, nincs többé illegális személerakó, van helyette parkosított Gyöngyöspart, fiatal cserjékkel, dísfákkal telepítve, padokkal elhelyezve. A padok persze nem professzionális padok, de a célra megfelelőek, lehet rajtuk pihenni és elmerengeni, hallgatva közben a rohanó patak csobogását.

Cserkész tábor az Őrségben

A Liszt Ferenc Cserkészcsapatidei táborát július 9-13 között, gyönyörű természeti környezetben, az Őrségben, Gödörházaán tartotta.

Markó Róbert űrsvezetű gazdag programot állított össze a csapat számára, melyben volt 7 km-es gyalogtúra, kirándulás a veleméri műemléktemplomhoz, fürdés a bajánsényei tóban, gombászás a magyarszombatfai erdőkben, horgászás a gödörházi bányatóban, esténként focizás, táborűz-gyűjtás, bográcszás, éjszakai űrség stb.

A cserkészeket néhány szűlű is elkíserte, űk űzemeltették igazából a „tábori konyhát”, tartották esténként a kullancsvizűtet.

Községűnk fiatal cserkészei a jól sikerűlt űrségi táboron felbuzdulva jűvű nyáron is Gödörházaára indulnak.

Költűzik a gűlyafészek

űsszel, amiután elköltűznek a gűlyák a fészkűk is elköltűzik, no nem Afrikába, hanem körülbelűl 50 m-rel odébb, valahová a Gyűngűs partjára. Lipárt egyetlen gűlyacsaládjának halaszthatatlanná vált az elköltűztetűse, mivel jelenlegi helyűkűn, Geresd Márta neni kéményén bizonytalanná vált lakhelyűk, ugyanis életveszélyesen megrongálódott a falu utolsó „kemencékéménye”. Márta neni miután kijavítatja a kéményét, már nem engedi visszaköltűzni oda a gűlyacsaládott, űgyhogy nekűnk kell gondoskodni annak űj elhelyezéséről. Egy oszlopot kell állítatni valahová a kűrműkre, tetejére egy fészektartű szerkezetet szerelni, és egy daruval átrakatni a fészeket, hogy a védett madámak számítű gűlyák községűnkben maradhassanak. A Gyűngűs ligetes partja ideális élűhely számukra, számunkra pedig a gűlyák nemcsak a tavasz első hűműkei, de falusi miliűnk nélkűlűzhetetlen „statisztái”.

Eljűtt az idű, vegen a felhűtlen gyermekkorak! – szoktuk mondani, s szinte mi magunk is sajnáljuk, hogy a kisgyermek iskolába kerűl.

A szeptemberi tanűvkezdűt a legnagyobb izgalommal mindig az első osztályosok várják. Az iskola számukra az űj ismeretek, izgalmas kérdűsek és a nagy titkok sokaságát jelenti. Nem egyszerű dolog 45 percig a padban űlni, csűndben maradni, figyelni, tanulni. Sok a feladat, hiszen év vegenre olvasni, írni, számolni kell tudniuk.

TANűVNYűTű

Nem kell azonban félni, hiszen a kis elsűsűk hamar beilleszkednek az iskola mindennapi életűbe, űgyesen bekapcsolódnak a kűlűnbűzű feladatok megoldásába. Minden munkából kiveszik a részűket. Biztos, hogy a tanulásban is helytállnak, szépen fognak haladni.

A tanítűiok segítik, irányítják űket. Ám igazán jó eredműnyt csak kűzűs munkával, erűfeszítűssel, a szűlűiok támogatű segítségével érhetnek el.

A gyermekek érdekeben jű egyűttműködűt kívánunk!

„ Minden elszenvedett fájdalom után erkűlcsileg egy fokkal tűkéletesebbek leszűnk.”

Dimov

Ezt követően az iskola szennyvíz bekötése, az iskola előtti villogólámpa, valamint az iskolabővítés került terítékre. A szennyvíz-bekötés 312.000 Ft-ba kerül. A villogólámpa valószínű szeptember 1-jére elkészül, de legfeljebb szeptember közepére. Az iskolabővítéshez, illetve emelet-ráépítéshez statikai vizsgálatok kellenek, ezek még nem történtek meg. Csapodi Gábor építész viszont felvetette, egy eddigiektől független, teljesen új épület-

megépítésének lehetőségét, ami olcsóbb, mint az eddig tervezett megoldások.

Az legutóbbi frontális ütközés kapcsán **Horváth József képviselő** javasolta, hogy a szécsényi kereszteződésnél valamilyen formában javítani kellene a közlekedés biztonságát.

Balázs Imre képviselő példát hozott, hogy Rábahídvégen hogyan oldották meg a hasonló közlekedési csomópontot. A testület határozott arról, hogy írásban

kéri a Közútkezelő KHT. véleményét ez ügyben.

Mielőtt zárt üléssé vált a testületi ülés, **Virág Csaba** rákérdezett a község hulladékgazdálkodási rendeletére, melyet korábban elfogadott a testület. A rendelet 2002. január 1-jével lép életbe, amely szerint minden háztartásban kukát kell tartani. Ennek beszerzésében az önkormányzat 50 %-os támogatást nyújt, és a beszerzés egy tételben központosítva történik.

ÁLDÁS VAGY ÁTOK

Szegény Tőkéné Annus néni balesete után gondolkodok el azon – családunkban másodikként halt meg közlekedési balesetben az országúton -, hogy áldás vagy átok, hogy községünket átszeli a 87-es főút. Kerékpárosként az ember figyelmetlenebbül közlekedik saját lakóhelyén, hiszen otthon van, jogosan gondolkodik úgy, hogy az átmenő forgalom alkalmazkodjék hozzá. Csak hogy az, mint egy múltkori írásomban már céloztam rá, legtöbbször nem tartja be a kötelező sebességkorlátozást, mivel Kámtól Szombathelyig csak itt lakott mindkét oldalon a 87-es főút. A közlekedési morál viszont miért különbözne az országban uralkodó általános moráltól?

Ismét csak szerencse, - vagy szerencsétlenségünkre a 87-es út mellett van községünkben a posta, a gyógyszerár, az önkormányzati hivatal, a körjegyzőség, az óvoda és az iskola, tehát egy csomó közhivatal és önkormányzati intézmény.

A 87-es útról tehát nagyon aktuális levinni a kerékpárforgalmat egy erre a célra elkészített kerékpárútra, amely épp a 87-es mellett fog húzódni. Itt akadtam el a gondolatban, mivel az említett múltkori írásomban elemeztem épp azt, hogy a számtalan kamionbaleset a községünkben mind úgy végződött, hogy a kamion a járdán, nem egyszer egy kerítésen belül landolt.

Horváth József önkormányzati képviselőt kérdezem, hogy látja ezt a problémát, mivel azt többször is már korábban szóvá tette önkormányzati üléseken, fuvarozóként keresi a kenyerét, tehát állandóan a volán mögött ül, és a témában még úgy is személyesen érintett, hogy édesanyja is közlekedési balesetben vesztette el életét a község területén.

„Az elmúlt ciklusban gyakran tettem szóvá az akkor Lenin utca, illetve Arany János utca meghosszabbított vonalát a vasúti töltésig. A másik vége pedig a Stögerék kertjén, és az akkor még önkormányzati tulajdon képező szeméttelen keresztlő a Lipárt utcában csatlakozott volna. Az érveim a következők voltak: az

óvoda az Arany János utca felől balesetmentesebben lett volna megközelíthető, mint ahogy azt most a 87-es főútról tesszük. A majdan megépítendő kerékpárutat is el tudtam volna képzelni ezen a szakaszon. Még variálhattuk volna is, hogy levisszük a Gyöngyös partjára, vagy a Lipárt utcán folytatjuk tovább a nyomvonalát. Most, hogy elkészült a kerékpárút tervezete, a Széchenyi utcából a 87-es főút mellé kanyarodik ki az. Közlekedő emberként kétségeket hagy bennem a Széchenyi utca és a 87-es főút kereszteződésében a kerékpárosoknak szánt közlekedési feladat. Mert a tervek szerint ebben a csomópontba lesznek irányítva a kerékpárosok, ahova egyébként a legutóbbi baleset következtében kerültek a frontálisan ütköző autók. Ha ott egy kerékpáros akkor szabályosan közlekedik, veszélyhelyzetbe került volna. Ezért vettem fel a legutóbbi önkormányzati testületi ülésen, hogy a jelenleg a Bikaréten folyó munkálatok – amik a járdaáthelyezést és a vízelvezető árok megépítését foglalják magukban – következtében olyan méretű legyen a járda, hogy egy ésszerű gondolat végiggondolása során a kerékpárút nyomvonalát mégis erre a szakaszra építhetnénk meg. A Lipárt utca csapadékvíz elvezetése nem megoldott jelenleg. A tsz. irodánál az utóbbi időben megépített átereszt-rendszer már lehetővé tenné, hogy a csapadékvíz ide vezessük el. A Lipárt utcában a páros oldalról a páratlan oldal irányába folyik el a csapadékvíz. A páratlan oldal alácsövezésével, majd befedésével előlött elférne a kerékpárút.

A Petőfi utcában is a kerékpárút alatt menne a csapadékvíz-elvezető-rendszer, a Lipárt utcában így egy füst alatt, egy pénzből a két dolog megoldható lenne. Mindenképp az lenne az ésszerű, hogy a 87-es főút mellől elvigyük a kerékpáros forgalmat.”

Aki az utóbbi elképzelésekkel, gondolatokkal egyetért, azonosulni tud, keresse meg a képviselő urat, illetve az Üzenet szerkesztőjét.

Gondolatok némi humorral

Vannak emberek, akik a legnagyobb áldozatra is képesek – ha látják □ket.

.....

Az igazságtól több embernek van oka félni, mint az igazságtalanságtól.

MILEK, LIPÁRT, VASSZÉCSENY *

„Lipárt csinos magyar község a Gyöngyös patak mellett, a szombathely-rumi vasút mentén, 61 házzal és 513 r.kath. és ág.ev. lakossal. Postája Nagy-Kajd, távírója Vép. Birtokosa a szombathelyi káptalan. Kath. temploma a XVII. Században épült.” – írja a XIX. századi nagy enciklopédia a Magyarország vármegyei és városai.

Mára persze mindez nem igaz, hiszen közigazgatásilag Lipárt már nem létezik, megszűnt a szombathelyi káptalanbirtok, a rumi vasút, a tavalyi templomfelújításkor kiderült, hogy az sokkal régebbi, hiszen eredeti helyen előkerült egy gótikus mérműves ablaktöredék, ami a templom múltját minimum két évszázaddal öregbíti az eddig tudotthoz képest.

Lipárt csak a régi könyvekben, térképeken a mai helybéli lakosok tudatában és egy utca nevében létezik.

Jól van-e ez így, kérdezem Varga Tibor szécsenyi lakostól, akinek a témában megszívlelendő gondolati vannak?

„Szombathelyen több városrész külön táblával van jelezve, pl. Zanat, Gyöngyöshermán. Ezeket a községeket a város idővel bekebelezte, de régi nevük azért megmaradt. Valami hasonlót tudnék nálunk is elképzelni, egy kiegészítő táblát, ami jelezne az egykori Lipárt földrajzi határait.

Ez a gondolat akkor született meg bennem, amikor tavaly október 23-án volt az ünnepélyes megemlékezés és kopjafaavatás az egykori Császt helyén. Hogyha egy elpusztult falu nevét megőrizzük, akkor még inkább meg kell őriznünk egy lakott falu nevét is. Csak annyira, hogy egy tábla jelezné ezt a községrészt. Ez természetesen nem jelente közigazgatásilag önállósodást, csupán a jövő nemzedékek számára valamit megőrizne a múltból. Lipárt az 1949-es egyesüléskor teljesen elvesztette nevét, míg Szécseny neve beleolvadt akkor az új falunévbe.

Vasszécseny közintézményeinek nagyrésze ma is itt található (óvoda, iskola, posta, önkormányzati hivatal, tsz. iroda, gyógyszertár, stb.), ez a községrész is szépen fejlődik, a lakosság száma jelenleg is annyi, mint amikor megszűntették.”

Aki egyetért Varga Tibor felvetésével, kérjük jelezze az önkormányzati hivatalban vagy az Üzenet szerkesztőjénél.

* A középkori térképek és iratok Milek néven is említik Lipártot, valószínű a malom – mühle szóra vezethető vissza ez az elnevezés, ami feltételezhetően az épp most elbontott Szkok malom helyén állhatott. Sajnos ennek tisztázása most már lehetetlen.

Könyvajánló

Döbrentei Kornél – A hadrafoghatóság ábrándja (Püski, Budapest, 2000)

A József Attila díjas, Balassi karrdal kitüntetett költő, kedvelt ifjúsági regények írója ezúttal egy összegző művet adott ki, amolyan válogatást legjobb verseiből, tanulmányaiból és esszéiből.

„Amikor azt hallom, magyar virtus, mindig lovon vágató őseinkre gondolok, akik menekülést színlelve csalták maguk után az ellenséget, majd váratlanul, bravúros ügyességgel hátrafordultak a nyeregben és megsemmisítő nyílzáport zúdítottak az üldözőkre. Régen volt.

Hová tűnt a magyar virtus?

Az a fortélyal, finesszel párosuló vakmerőség, amely nem ismeri a lehetetlent; túljárva eszén, meglepi az ellenfelet. És válságos helyzetekben úrrá lesz a nehézségeken, segít talpon maradni, vagy ha úgy hozza a sors – és számtalanszor hozta úgy – segít talpra állítani. Csak azért is!

Hová tűnt a magyar virtus? Bizonyára leledzik valahol, csak lappang. A nem feladni génekbe vésett, évszázadokon át működni képes magatartás –parancsa napjainkban vészesen halványodni látszik.”

Elment a csontkovács

Tudós ember távozott közülünk. Tudását nem egyetlen és nem főiskolán szerezte, de mindenképp azzal egyenrangú volt. Ez a tudás az a bizonyos régi, apáról fiúra szálló tudás volt, és többet ért mindenféle diplománál. Imre bácsi nem ismert lehetetlent, mindenféle csonttal kapcsolatos ficamot meggyógyított. Érzékeny kezével kitapogatta a beteg testrészt, és már tudta is mit kell tennie. Ekkor megpróbálta elterelni a beteg figyelmét és egy határozott mozdulattal visszarakta a kificamodott csontot a helyére. Persze ez egy kicsit fáj, de nem fáj jobban, mint maga a „baleset”. Utána kicsit még beszélgetett a beteggel mindenféléről, aki persze nem győzött hálálkodni, hiszen mindezt Imre bácsi

emberiességből, ellenszolgáltatás nélkül tette vele, és tette kivétel nélkül mindenkiel.

Imre bácsi tehát kettős értelemben is tudós ember volt, hiszen a gyógyításon kívül életével bizonyosságot tett az evangéliumi felebaráti szeretetről. Ezt a tudást nevezi a keresztény teológia igazi tudásnak: gyümölcseről ismerni meg a fát. A talentumról szóló példázatot ő mindannyiunknál jobban megértette és megélte. Az égi jutalom számára mindezt biztosan nem marad el. Meg hát biztosan odaát is szükség volt egy csontkovácsra, melyikünk nem hallott még a megcsontosodott lélekről, azt is valahogy vissza kell rakni, gyógyítani kell!

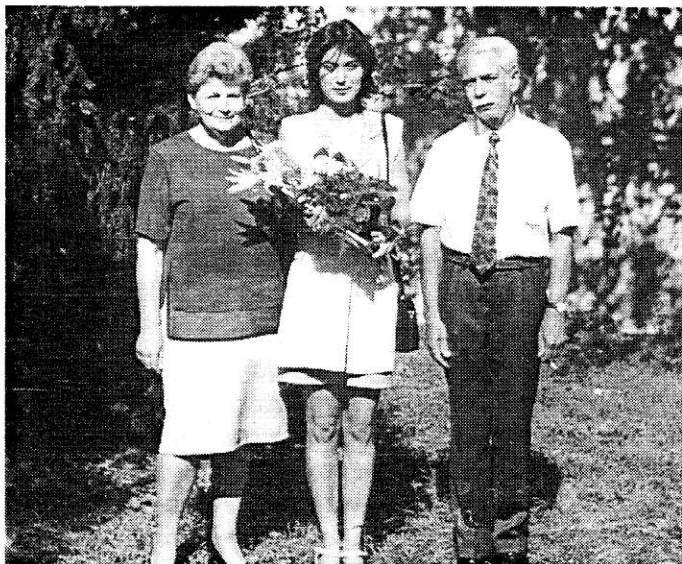
Isten veled Imre bácsi!

Állampolgári eskü

Állampolgársági esküt tett 2001. augusztus 9-én Vasszécseny polgármestere előtt **Strója Beatrix**.

1971. december 17-én született Szatmárnémeti-ben. Római katolikus, magyar anyanyelvű, magyar nemzetiségű. Alap és középfokú tanulmányait szülővárosában végezte, s itt érettségizett 1990-ben a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban. Anyanyelvén akart továbbtanulni, s ez csak Magyarországon volt lehetséges. Elhatározásában a szülei is támogatták az 1990-es marosvásárhelyi véres, magyarellenyes pogrom hatására. Főiskolai, majd egyetemi tanulmányait Miskolcon folytatta 1990-1996 között, közgazdasági diplomát szerezve. Három nyelven beszél.

Bár vasszécsenyi lakos, 1997-től Budapesten él, egy német-magyar piackutató cégnél dolgozik sikeresen. A kislány szavaival élve: „Sok barátot szereztem akik elfogadnata és befogadtak”.

Évkezdés az óvodában

A kiscsoportos óvodásból középsős lesz, a középsősből nagycsoportos. A 6 évesek elhagyva az óvodát, írni és olvasni tanulnak az iskolában, mert ez az élet rendje.

Az óvodások kipihevve és feltöltődve várják, hogy a nyári szünet után újból együtt játszassanak csoporttársaikkal. Az új óvodásaink pedig kíváncsian, várakozva, de ugyanakkor szorongva várják az óvodai élet kezdetét.

A 2001/2002. nevelési évben 28 gyerek édesanyja kérte gyermeke felvételét az óvodába. 24 gyermek ment el iskolába, négy pedig újból nagycsoportos lesz. A magas csoportlétszámokat szerettük volna elkerülni ebben az évben is, de nem tudtuk megtenni. Úgy igen, ha húzunk egy határt, 25 fő és nem vesszük figyelembe a szülők kéréseit.

Úgy gondoltuk első és legfontosabb szempont az óvodai felvételnél, ha az édesanya dolgozik, gyermekét el tudja helyezni az óvodában.

A kialakult csoportokon így nem sokat változtattunk. Az új gyermekek a kiscsoportba kerültek a négy nagycsoportossal. A középső csoportba kis- és középsős korú gyerekek járnak.

A nagycsoport létszáma 30 fő. Így a 2002-es évben 34 gyerek kezdi el iskolai tanulmányait. Az új gyerekeket szeptember 10-én fogadjuk, de külön kérésre előbb is.

Számunkra fontos, hogy a szülők a mi óvodánkat válasszák, az itt dolgozó óvónőkre és dadus nénikre bízzák legföltettebb kincseiket. A szabad óvoda választás jogában áll a szülőknek, abba az intézménybe íratják be gyermekeiket, ahol biztosítva látják fejlődésüket.

Mi azt szeretnénk, ha a szülők nem azért választanák óvodánkat, mert ez esett a lakóhelyükhöz a legközelebb.

Dr. Némethné Fábsics Ildikó óvodavezető

Épül a plébánia kerítése, munkában a sok segítő kéz

Keresztény Közösségi Ház Alapítvány
Egyházi ingatlanért kapott kárpótlás (Dózsa u. 9. sz. alatti iskola) sorsa

Dr. Konkoly István megyéspüspök úr bekérte a Keresztény Közösségi Ház alapítvány iratait, annak vizsgálata céljából, hogy miként került felhasználásra az egyházi ingatlanért az államtól kapott kárpótlás összege.

A szécsenyi iskola, mint egykor az egyházközség tulajdonát képező ingatlan visszaigénylése 1991-ben történt, az akkori jogszabályok alapján. A természetbeni tulajdon-visszaadás helyett azonban az egyházközség pénzbeni kártalanítás igénylése mellett döntött, hivatkozva arra, hogy a hitéleti célokat szolgáló Keresztény Közösségi Ház-Plébánia építése 1992-ben elkezdődött. Hosszas tárgyalások után megállapodás született a magyar állam képviselőivel az anyagi kárpótlásról, melynek összege 6 millió forint volt. Az összeg 2000. év áprilisában meg is érkezett.

Dr. Tóth Jenő plébános úr 2000. augusztusában bevonult a Szalézi Szerzetesrend szombathelyi intézetébe, új plébánosunk, Keresztes András lett. Bár az épület közösségi célokat szolgáló része 1996-ban elkészült, de a plébános-lakást még rendbe kellett tenni, burkolatok elkészítése, vízvezeték-szerelési és kőműves munkák, valamint a lakás bebútorozása volt hátra. Ezeket a munkákat kellett finanszírozni ebből a pénzből, hiszen az egyházi ingatlan kárpótlásáról szóló megállapodás is azt tartalmazta, hogy az összeget a Keresztény Közösségi Háza kell fordítani. Ugyanakkor az egyházközségi képviselő-testület úgy foglalt állást,

hogy a megmaradó pénz a szécsenyi templomfelújítására legyen fordítva.

A püspöki hivatalban a másolatban beadott számlák alapján megállapítást nyert, hogy a lakás berendezésére, telefonbekötésére, burkolatok elkészítésére, vízvezeték-szerelési és kőműves munkáira 1.024.899,- Ft került felhasználásra. A garázs építése 1.400.000,- Ft-ba került áfával együtt. 100.000,- Ft egyéb kiadásokra (közmuviszámlák stb.) kellett.

A megmaradt összegből 3.450 ezer Ft-ot Optima Értékjegybe fektettek 2000. októberében.

2001. júniusában folyó kiadásokra felbontásra került a lekötött összegből 300 ezer Ft, melyből 112 ezer Ft restaurátori szakvélemény és dokumentáció került kifizetésre, valamint a jelenleg készülő tervekre még 130 ezer Ft tervezői költség várható kiadásként a templom felújításával kapcsolatban.

A kifizetések és átutalások a kuratórium feljogosított tagjainak ellenjegyzésével történtek, a kiadásokról készült számlák alapján, melyeket a püspök úr másolatban megkapott. A még megmaradt összeg a templom külső felújításának munkáira fordítható.

A plébánia kerítésének építési munkáira az önkormányzat 150 ezer forintot adott át, melyből beszerzésre került a szükséges anyagok zöme.

Varga Dezső

Az Arany János utca-beli Lenin utcáról

Nemrég valami dolgom akadt az Arany János utcában és megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy több helyütt is még a régi utcanév és számtábla van kint a házakon. Nem tudtam eldönteni, hogy ez közönyösségnek, vagy a régi rendszer utáni nosztalgiajának tudható be. Végül is mindegy, de véleményem szerint mára egyik sem indokolható.

Az utóbbi időben több könyv is megjelent hazánkban (A kommunizmus fekete könyve, Könyörtelen messianizmus, Kommunizmus és náciizmus, Összehasonlító népiertás stb.), amely egybehangzóan történelmi dokumentumokkal bizonyítja, hogy a kommunizmus eszméjének megvalósítása százmillió (100.000.000) emberáldozatot követelt a XX. században. Ezek az emberek nem háborúban, hanem békében, a kommunizmus, illetve a szocializmus megvalósítása közben erőszakkal lelték halálukat, tehát nem természetes halállal haltak meg.

Lenin rendeletére hozták létre az első átnevelő vagy munkatáborokat. Az ötletet nem kisebb személy mint Hitler importálta aztán, ahol már koncentrációs táborokként került be a létesítmény a köztudatba. Nem tudom, mit szólnának az emberek a Hitler utcanév-táblához?

A XX. századi történelemre árnyékot vet e két gyilkos eszme, a kommunizmus és a fasizmus. Mindkettő társadalmi katasztrófa, emberiség elleni bűntett. Egyik 19, a másik egy híján húsz, ahogy a közmondás bölcsessége állítja.

Mindezt a rövid eszmefuttatást Arany János, mindmáig talán legnagyobb nemzeti költőnk érdekében, védelmében mondtam el, aki mellesleg a Magyar Tudományos Akadémia első elnöke is volt. Egy utcanév-táblát igazán megérdemel, még községünkben is.

T.Cs.

VASSZÉCSENYI ÜZENET

Önkormányzati lap, elérhető az Interneten: www.vasszecsény.hu

Felelős szerkesztő: Tóth Csaba

Felelős kiadó Varga Dezső polgármester

Nyilvántartási száma: B/PHF/1198/VA/1993

Készült: Mezti Nyomda Vép, 500 példányban